

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžr/129/2012
Identifikačné číslo spisu:	5012200054
Dátum vydania rozhodnutia:	10.10.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:5012200054.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: Z. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., zastúpená JUDr. Gabrielou Kľačanovou, advokátkou, Andreja Kmeťa č. 28, Martin, proti odporcovi: Obvodný pozemkový úrad v Martine, Ul. Pavla Mudroňa č. 45, Martin, za účasti: 1. Slovenský pozemkový fond, regionálny odbor Martin, Bottova č. 23, Martin a 2. Slovenské národné múzeum, Vajanského nábrežie č. 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. ObPÚ-2011/00272-I.-URB zo dňa 23.12.2011, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 22Sp/5/2012-93 zo dňa 06.07.2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľky o d m i e t a .
Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 22Sp/5/2012-93 zo dňa 06.07.2012 zrušil rozhodnutie odporcu č. ObPÚ-2011/00272-I.-URB zo dňa 23.12.2011 podľa 250j ods. 2 písm. c), e) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v platnom znení (ďalej len „O. s. p.“), za použitia § 250q ods. 2 O. s. p a § 250l ods. 2 O. s. p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie a navrhovateľke a ostatným účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka, prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, včas odvolanie vo veci samej a proti výroku o náhrade trov konania a žiadala, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odvolaní uviedla, že krajský súd prejednávajú vec neprávne právne posúdil, čo robí nezrozumiteľným celý napadnutý rozsudok. Krajský súd sa podľa názoru navrhovateľky nevyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi okolnosťami, závery krajského súdu považuje za nesúladné so skutkovými zisteniami a za nesprávny považuje rozsudok aj v časti, v ktorej jej nepriznal právo na náhradu trov konania.

Oporca sa k odvolaniu navrhovateľky vyjadril podaním zo dňa 03.09.2012, v ktorom navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil a navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

Účastník Slovenské národné múzeum vo svojom vyjadrení uviedol, že s napadnutým rozsudkom krajského súdu súhlasí a navrhuje, aby ho odvolací súd potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie navrhovateľky smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné a preto ho bolo potrebné v zmysle ustanovenia § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. odmietnuť.

Podľa § 250j ods. 4 veta prvá a druhá O. s. p. súd uvedie vo výroku rozsudku ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené, pričom na posúdenie prípustnosti odvolania je rozhodujúci výrok rozsudku.

Z výroku rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 22Sp/5/2012-93 zo dňa 06.07.2012 odvolací súd zistil, že krajský súd zrušil rozhodnutie odporcu č. ObPÚ-2011/00272-I.-URB zo dňa 23.12.2011 podľa 250j ods. 2 písm. c), e) O. s. p. za použitia § 250q ods. 2 O. s. p a § 250l ods. 2 O. s. p.

Podľa § 246c ods. 1 veta druhá O. s. p. je opravný prostriedok prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti.

Podľa § 250s veta druhá O. s. p. je proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a) a b).

Podľa § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Skutočnosť, že súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie odporcu podľa § 250j ods. 2 písm. c) a e) O. s. p., má za následok, že odvolanie proti takémuto rozhodnutiu súdu podľa § 250s O. s. p. nie je prípustné - ani do merita veci, ani voči trovám konania. Na uvedený záver nemá vplyv ani nesprávne poučenie, uvedené v písomnom vyhotovení rozsudku súdu prvého stupňa, o prípustnosti odvolania v časti o náhrade trov konania, lebo takéto nesprávne poučenie nezakladá právo na jeho uplatnenie.

Rovnaký názor vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze č. k. II. ÚS 181/2011-35 zo dňa 14. septembra 2011, v ktorom s odvolaním sa na § 246c ods. 1 vetu druhú O. s. p. uviedol, že vzhľadom na toto ustanovenie je v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku akýkoľvek opravný prostriedok (teda aj odvolanie proti výroku o náhrade trov konania) prípustný iba vtedy, keď je to v tejto časti výslovne ustanovené.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti musel Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 22Sp/5/2012-93 zo dňa 06.07.2012 odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. a § 250s veta druhá O. s. p. ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže výsledok konania je obdobný, ako pri zastavení konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.